

COL·LECCIÓ "SEMBRA"

biblioteca
sòc de l'ed
1
SOLER GODES

E L
L E N Y A T E R
M O R T

CONTE PER A INFANTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

C O N T E

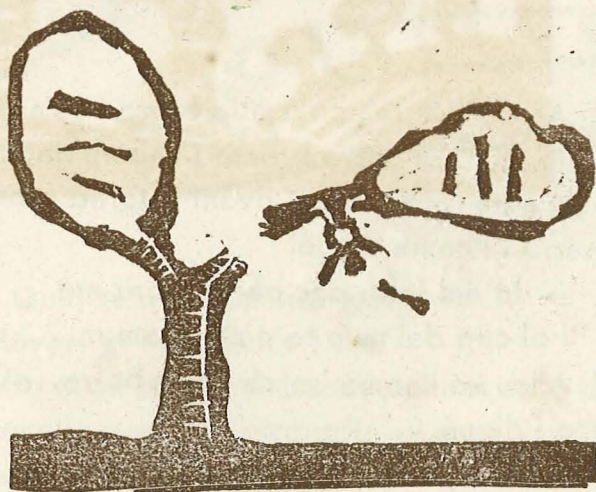
E L L E N Y A T E R M O R T

Un dia era un llenyater que estava tallant una branca d'un arbre, i ell es posà a la punta de la rama i d'allí la tallava pel mig.

El va veure un home i li cridà.

— Escolte, què no veu que caurà ?

— No senyor, no patixca que no cauré.

— Bè, puix ja em donarà la contestació.

Per fi s'esgallà la rama i aquell llenyater caigué un gran bac.

S'alsà i se'n anà corrent, alcançà a aquell home i li diguè.

— Escolta, què vostè és Nostre Senyor. ?

— Si senyor.

— Pux digam. Quan me moriré. ?

— Quan la seua burra brame tres vegades.

— Està bé.

Agafà l'astral, pujà a la burra i se'n anà.

En això la burra bramà i l'home tingué un ensurt molt gran; seguí avant i tornà a bramar la burra i l'home digué.

— Ja em falta poc per a morir-me.

I al cap del rato tornà a bramar.

Allavors l'home baixà de la burra, es gità a terra i digué.

— Ara ja estic mort.

Un home que venia de camí el vore-lo gitat li va dir.

— Escolte què fa aci ?.

— No me digue res que estic mort.

I aquell home a l'oir allò fugí e p'antat.

Després el van veure dos hòmens d'eixos que apanyen cuiqueres de la llum, que duïen una escala, l'arplegaren i se l'emportaren cap a el poble. Però en això el camí es partia en dos, un a la dreta i l'atre a l'esquerra; i un dels electricistes digué.

— Quin serà el camí del poble ?.

I llavors el mort s'alça i diu.

— Jo quan estava viu, anava per el de la dreta.

Aquells que van oir parlar al mort, amollaren l'escala i fugiren corrents.

Vicent BURDEUS

Conte de
Vicent Burdeus
d'Almasora

Il·lustracions
gravats i
composició
d'Angel Pallarés
Vicent Renau
Jesús Beire
Vicent Forés

i
Vicent Garcia

de

M O R Ó

1278

FM. FSpG. Lib. 1278

E s c o l a d e x i q u e t s n ° 1

M O R Ó

(C a s t e l l ó)